

Oni, nisu "svedoci Isusa Hrista Nazarenćanina iz Bibilije"

Biblija kaže: *"Dragi moji, ne verujte svakom duhu, nego proveravajte duhove - jesu li od Boga, jer su mnogi lažni proroci izišli u svet. Po ovome poznajte Božijeg duha: od Boga je svaki duh koji ispoveda da je Isus Hristos došao u telu, a svaki duh, koji ne ispoveda Isusa, nije od Boga; i to je antihristov duh za koga ste čuli da će doći, i sad je već u svetu."* 1. Jovanova. 4:1-3.

"A Duh razgovetno govori da će u poslednja vremena odstupiti neki od vere slušajući lažne duhove i nauke đavolske." (1. Tim. 4:1).

Pokret Jehovinih svedoka je u svojoj istoriji imao nekoliko velikih kriza. Zadnju su imali 1975. godine. Svedocima je tada bilo nametnuto verovanje da će se konačna bitka kod Armagedona dogoditi u oktobru 1975. godine. Njihov ugled je bio ukaljan a revnost u širenju "nove istine" je bila poljunjana. Članstvo koje je munjevito raslo pre davanja "Armagedonskog predskazanja", sada se osulo. Mnogi sledbenici Jehovinih svedoka su napustili svoj posao i prodali svoje kuće, da bi se bolje pripremili za taj dan. Međutim, kako je taj dan došao i ništa se nije dogodilo, morali su se suočiti s gorkom činjenicom da su bili zavedeni - izmanipulisani. Mnogi članovi su napustili pokret nakon dugogodišnjeg članstva. Odnedavna se broj sledbenika ove organizacije ustalio i ponovo počeo da beleži rast. Najveći razlog tome je taj što su oni sa fanatičnom revnošću posvećeni svome pokretu - koji im je sve. Međutim, uprkos njihovoj velikoj revnosti i organizovanosti, za posmatrača sa strane oni izgledaju kao podjarmljeno društvo bez imalo radosti i života.

I. POREKLO - RAZVOJ

Za utemeljenje organizacije Jehovinih svedoka zaslužno je četvoro njihovih vođa.

1) C. T. Russel (Čarls Rasel, 1852-1916), prezbiterijanac, vodio je grupu ljudi u proučavanju Biblije. Pod uticajem Adventista sedmog dana pretekao je drugi Hristov dolazak za 1874. godinu. Kada se proroštvo nije ostvarilo, tvrdio je da se Hrist vratio nevidljivo, označavajući time početak Armagedona i ustanovljenje Božijeg kraljevstva na nebu. 1884. godine Rasel je osnovao Kulu stražaru i traktatno društvo sa sedištem u Brooklynu (Bruklin). 1909. godine govorio je da će oktobra 1914. godine započeti Armagedon. Raselovo neispunjeno predskazanje, da će vladavina neznabožaca nad svetom biti okončana 1914. godine uništilo je njegovu reputaciju. Umro je 1916. godine. Jehovni svedoci su ubrzo prekinuli svaku vezu sa Raselovim učenjem i .proroštvima..

2) J. F. Rutherford (Raderford, 1869-1942), nazvan "sudija Raderford", jer je to bio po zanimanju, izgovorio je 1918. godine svoju čuvenu propoved "Milion koji sada žive neće videti smrti". U toj propovedi je popravio datum Hristovog ponovnog dolaska sa 1874. na 1914. godinu. Hristov dolazak će okončati vek neznabožaca i otpočeti hiljadugodišnje carstvo i sud nad Sotonom. Đavo je bio udaljen iz neba i osuđen da na zemlji vlada nad narodima. Raderford je bio odličan administrator. Preobrazio je društvo u dobro i strogo disciplinovanu organizaciju. Propagirao je snažno neprijateljstvo protiv hrišćanstva i svih crkava. Pretekao je da će se 1925. godine Avram, Isak i Jakov ponovo vratiti na zemlju. U Kaliforniji je sagradio kuću za njih. Od 1931. godine se nazivaju "Jehovnim svedocima" prema stihu iz Isaije 43:10.

3) N. H. Knorr (1905–1977) je u organizaciji napredovao kao štampar. Sastavio je prevod Biblije Kule stražare: Novi svetski prevod Svetoga Pisma. Bio je sposoban propovednik i administrator. U vreme dok je on bio lider došlo je do napretka i rasta organizacije. I on je prerekao Hristov drugi dolazak i kraj sveta, ali za 1975. godinu. Bilo je to jedno od mnogih pogrešnih predskazanja koje je prilično umanjilo moral pokreta. Od tog vremena su mnogi sledbenici napustili pokret.

4) D. W. Franz (1893–?). Pokušao je da savlada niski moral i raspoloženje zbog neostvarenog predskazanja (1975). Vođstvo se sastoji od upravnog tela. Postoji snažna birokratija. Pokret je doživeo mnoge kontroverze i mnoga progonstva.

II. GLAVNA VEROVANJA

1) O SEBI SAMIMA: Jedino oni objavljuju Božju istinu, a jedina nada za svet je u pristupanju njihovom pokretu.

2) BOG: Bog je jedna osoba, Jehova, koji je nekad sam postojao u svemiru. Nauka o Božjem trojstvu pripada mračnom i neprosvetljenom dobu, koje je i prouzrokovalo nastanak te nauke. Trojstvo je ludost izmišljena od strane teologa. Bog je oduvek nepoznat i nikada se nije objavio nikome. Ne postoji niko sličan Njemu, da bi ga mogao otkriti ljudima.

3) BIBLIJA je samo preko Kule stražare nepogrešiva i autoritativna. Omiljeni način korišćenja Biblije Jehovinih svedoka je korišćenje citata kojima podupiru svoje učenje, tj. Kulu stražaru.

4) PROPOVEDANJE – PORUKA. Sažetak: "Blizu, pred vratima je Jehovino nebesko kraljevstvo. Blizu su i Armagedon i kraj. Tada će zlo biti uništeno. Ustanoviće se Božja vladavina (teokratija) na zemlji."

5) ISUS je "Božji Sin" ali ne i "Sin Boga" – on nema božansku prirodu. Bog je stvorio Isusa koji je u nebu bio arhandeo Mihajlo. Na zemlji je bio čovek, i samo čovek, a ne božansko biće. Isus nije imao dve naravi, čovečju i božansku. On je prvi od Božijih stvorenja, ali je inferioran prema Jehovi. Isus je glavni svedok. On se potčinio volji Jehove prilikom krštenja. Njegov život (kao savršeno ljudsko biće) i smrt na stubu (a ne na krstu) bio je otkup za Adamov greh. Isus je danas prisutan duhom. Svedoci se mole Jehovi po Isusu, iako odbacuju trojstvo.

Čovek Isus Hrist je mrtav za uvek. Njegovo ljudsko postojanje prestalo je na stubu. Isus ne samo da je morao da umre, nego i ostaje mrtav za sva vremena. Kad ga je Bog podigao iz mrtvih, vratio se u nebo kao duh. Čovek Isus Hristos u telu nikada

nije vaskrsnuo iz mrtvih. Niko ne zna šta se desilo sa njegovim mrtvim telom i kako se ono pretvorilo u gasove.

6) SVETI DUH nije Bog. Umesto toga Duh je prema njima bezlična, nevidljiva, aktivna sila. Ova sila pokreće svoje sluge da izvršavaju njegovu volju, ali on nikako nije osoba ili Bog.

7) GREH: Smrt i uništenje su plata za greh. Za vreme Hiljadugodišnjeg carstva ljudski duh će biti probuđen, da prođe kroz još jednu probu i tako mu se pruži još jedna mogućnost dobijanja večnog života. Čovek danas ne umire zbog svojih vlastitih greha, nego zbog Adamovih greha. "Po Adamu svi pomreše." Nakon Hiljadugodišnjeg carstva će svako umreti za svoje grehe.

8) IZMIRENJE SA BOGOM. Otkupna cena, koju je Isus dao na stubu, ne osigurava blagoslov i večni život ljudima, nego samo novu mogućnost da svako pokuša pridobiti večni život. Jedan pravedan život može izbaviti samo jedan nepravedan život – i ništa više. Izmirjenje se odnosi i važi samo za prvog čoveka – Adama. Kazna za greh je smrt i prestanak bitisanja, a ne Hristovo stradanje i smrt.

Cena koju je Isus platio na stubu ne znači da je grešnik opravdan pred Bogom i da on sada ima pristup Božjim blagoslovima. Ta cena jedino oslobađa onog grešnika koji to prihvati od prvog Božjeg suda, i pruža mu priliku da ponovo pokuša da pridobije večni život. Da bi Adam dobio pravo na novi pokušaj za spasenje tokom Hiljadugodišnjeg carstva, Hristos je dao svoje lično postojanje kroz smrt. Njegove muke i patnje nemaju nikakav značaj kao otkupna cena za čovečanstvo. Bitno je da je Hristos lično umro da bi spasio Adama od smrti i prestanka postojanja.

9) SPASENJE. Isusova smrt na krstu – ili na "mučeničkom stubu" – kako vole reći – ne garantuje nikome večni život. Čovek to može prihvatiti kao otkupninu za prošle grehe, ali jedina garancija za večno spasenje je u neprestanoj pokornosti Bogu, kao što se objavljuje u organizaciji Kula stražara. Biti spašen ustvari znači: "biti duhovno uzdignut", a za to su potrebne tri stvari: (a) vera u Jehovu, (b) vera u Hristovu otkupnu žrtvu (za prošle grehe) (c) i dobra dela: tj. krštenje, rad za Društvo Kule stražare, ispravno življenje, neprekidno svedočenje za Jehovu itd.

Niko ne postaje besmrtnan putem novog rođenja. Svakome će ponovo biti data šansa, a test će odlučiti da li će neko dobiti večni život, ili ne. Čovečanstvo je dovoljno upozoreno kroz dosadašnja iskustva sa grehom i njegove gorke posledice. Zato možemo biti sigurni da će večnu smrt okusiti samo oni najokoreliji, koji su zanemarili i propustili i tu drugu priliku za spasenje.

10) HRIŠĆANSTVO: Sve druge crkve su od sotone, koji ih nadzire i sa njime upravlja.

11) DRŽAVA: Sebe smatraju strancima na zemlji. Zbog toga je zabranjeno glasanje i služenje vojnog roka. Svaku vlast nadzire i kontroliše đavo.

12) BOŽJI SUD: Svi koji umru bez toga da prihvate "novu istinu" dobiće još jednu priliku da se spasu. Njima će biti data nova mogućnost da čuju Evandjelje. Ako ni tada ne poslušaju Božje opomene i ne prihvate spasenje, onda će biti uništeni i prestaće da postoje za svu večnost. "Druga smrt" je to uništenje i prestanak postojanja. Negiraju postojanje pakla. Bog je toliko dobar, da ne može dozvoliti postojanje bespomoćnosti i muka u paklu. U Hiljadugodišnjem carstvu Bog će potpuno obnoviti čovečanstvo i celu tvorevinu koja pripada zemlji prema prvobitnoj zamisli. Pre konačnog suda postojace poslednja prilika da se prihvati Jehova.

Božji plan je da pruži čoveku mogućnost da sam uvidi prokletstvo greha, i zauvek shvati da greh ne služi ničemu, kada nastupi vreme spasenja. Svaki čovek koji i drugi put odabere bezbožni put biće kažnjen večnom smrću, od koje ne postoji mogućnost izbavljenja.

13) Što se tiče BUDUĆNOSTI, najveći deo Jehovinih svedoka veruje da će živeti večno u raju na zemlji. Samo će 144.000 izabranih tj. "nanovorođenih" otići na nebo i vladati sa Hristom (Otkrivenje. 7:14).

Sadašnji svetski sistem uskoro će završiti svoje postojanje u bici kod Armagedona. Oni koji prežive vladace sa Hristom 1000 godina. U tom periodu neće biti ni bolesti, ni smrti, ni bilo kakvih nesreća. Obilno će cvetati cveće i rašće plodovi, a divlje životinje će postati pitome. Nakon 1000 godina svi će mrtvi uskrsnuti. Onih 144 000 koji dostignu zahtevan duhovni nivo biće u nebu; ogromna većina će živeti na zemlji. Oni koji odbiju njihovo učenje biće uništeni – nestaću.

Božje kraljevstvo na zemlji ustanovljeno je 1914. godine kad se Hrist vratio u svoj hram i počeo da ga čisti. Đavo je izbačen iz neba, i Bog je u potpunosti uspostavio taj deo svoga kraljevstva. Zemaljski deo njegovog kraljevstva biće uspostavljen unutar životnog veka onih koji su živeli još 1914. godine. Svaki potres, glad, rat i katastrofa je znak svršetka koji uskoro dolazi. "Mnogi koji sada žive neće videti smrti" – česta je i omiljena izreka mnogih Jehovinih svedoka.

III. VERSKA PRAKSA

1. Krštenje podronjenjem – kao simbol predanja.

2. Svedočenje.

3. Nedeljno proučavanje Biblije. Nedelja je za ovo najpogodniji dan. Ide se u "Kraljevsku dvoranu" (kako nazivaju svoju salu za sastanke, "Kingdom Hall"). To je obavezno.

4. Gospodnji obed – godišnja svečanost. Jehovini svedoci jednom godišnje svetkuju "Spomen dan" (Svetu pričest), jer smatraju da ga treba održavati na biblijsku godišnjicu Hristove smrti, 14. dana jevrejskog meseca Nisana.

5. Zabranjene stvari:

Nedeljno bogosluženje (u nekoj drugoj crkvi), ikone, slavljenje

Božića, Uskrsa, bavljenje spiritizmom, međuverski sastanci, primanje sveštenstva (pastira, episkopa i dr.), glasanje na izborima i služenje vojnog roka. Vrhunac svega toga jeste zabrana da ni jedan Jehovin svedok ne sme primiti transfuziju krvi. To je stroga zabrana. Ovo je razlog mnogih javnih osuda Jehovinih svedoka. Oni ovo svoje verovanje zasnivaju na 1. Moj. 9,4; 5. Moj. 12,22; Dela 15,28-29.

Dakle, "Spomen dan" i krštenje jedini su formalni delovi njihovog bogosluženja. Ostalo je škola za analizu Biblije. To su sastanci na kojima se članovi podučavaju kako da svedočeći posećuju kuće. Zatim tu su i javna predavanja i redovna nedeljna proučavanja novo-izašlog časopisa Kula stražara.

IV. NAČIN RASTA – SVEDOČENJE

METOD RADA

Postoje dva oblika rada koji idu ruku pod ruku: literatura i posećivanje.

- a. Jehovini svedoci masovno šire i štampaju svoju literaturu.
- b. Sistematsko posećivanje sredine.

Svaki Jehovin svedok je propovednik, sluga i izdavač. Od njih to zahteva predanost, vreme, pa čak i život. Hrist je vrhunski model svedočenja – on je "glavni svedok", tj. uzor. On je išao svuda: kretao se u javnosti, ali je išao i u domove. U neke domove je i više puta odlazio! Imperativ je da se celom svetu propoveda pre kraja ove generacije. Kraj je blizu!

Danas su Jehovini svedoci manje pod pritiskom, manje su uporni, ali više su diplomatski; manje polemični – ali krajnje motivisani. Posećivanje od vrata do vrata se radi tako što se svakom Jehovinom svedoku odredi jedno geografsko područje rada. U nekim mestima pokušavaju da čak dva puta godišnje telefonski pozovu svako domaćinstvo. Prosečni Jehovin svedok posećuje, ili svedoči na 10 mesta sedmično. Vode brižljivo podatke i analize. Ponekad svedoče sami, češće po dvoje. Pripremljeni su da govore, ali ako ne ulaze u kuću, moraju bar da ostave neku literaturu – Kulu stražaru, ili neki drugi traktat. Časopisi treba da se prodaju, ali prvi put ih poklanjaju. U početku će izbegavati kontroverzna učenja i veličaće korišćenje Biblije.

Može se reći da postoji sedam koraka u njihovom programu za posete svedočenja:

- 1) Dati literaturu u ruku kandidata.
- 2) Ponovna poseta, ili ponovni telefonski poziv. Kandidata treba ohrabrivati da čita literaturu.
- 3) Ubediti kandidata da posećuje sedmična proučavanja Biblije u nekom domu, a u vezi literature Kule stražare. Kandidata treba ohrabriti da se pretplati za časopis.
- 4) Pozvati kandidata da se priključi nekoj domaćoj grupi za proučavanje u tom kraju. Postoji brižljiva podela takvih grupa po područjima. Uvek postoji neki centar. To može da bude stan vođe grupe. Ovaj centar je uobičajeno mesto sastanka i zajedništva Jehovinih svedoka.

5) Pozvati kandidata da prisustvuje proučavanju Kule stražare u "Kraljevskoj dvorani" - kako nazivaju svoju salu za sastanke. To proučavanje sledi nakon javnog govora nedeljom. Ovo je najvažniji događaj. Tu se pod kontrolom "otvoreno diskutuje", a na okupu je čitava zajednica.

6) Kandidat se zatim ohrabruje da dovede svoju porodicu i svoje prijatelje. Kandidat se zatim poučava na službenom sastanku. Na taj način postaje obraćenik.

7) Novi obraćenik se podstiče - od njega se očekuje - da redovno dolazi na sastanke, i da izvrši predanje pomoću vodenog krštenja. Na taj način on zvanično postaje Jehovin svedok.

V. JESU LI ONI ZAISTA BOŽJI SVEDOCI?

Čarls Rasel, osnivač i otac njihovog pokreta, tvrdio je kako je on pouzdani stručnjak za grčki jezik, tako da su po njemu, svi dosadašnji prevodi Biblije nepouzdati. Međutim, dokazano je na sudu u Kanadi, da on uopšte nije znao čitati grčki, iako se na sudu zakleo da zna. Još jedan događaj dovodi u pitanje njegovo "hrišćansko poštenje". Raselovo "Čudesno seme žita" prodavalo se po dva dolara (tada je to realno bila mnogo veća vrednost, nego što je to danas) za kilogram a tvrdio je da ono donosi pet puta bolji rod od običnog žita. Tužio je lokalne novine i tražio odštetu od 100 000 dolara, jer su ga nazvali lažovom i prevarantom. Izgubio je parnicu kad su vladini stručnjaci utvrdili da u tom semenu nema nikakve čudesne moći. Godine 1947. Vrhovni sud u Kanadi proglasio je Jehovine svedoke "nereligijskim telom" (da nisu hrišćanska crkva).

Jehovini svedoci zabranjuju transfuziju krvi. Dozvolice radije da im član porodice i umre, ako ne dobije krv. Pri tome se pozivaju na navode iz 3. Mojsijev. 3:17, 3. Mojsijev. 7:26-27 i 3. Mojsijev. 17:10-14. Ti navodi, međutim, nemaju nikakve veze s transfuzijom krvi.

Ako se pokret Jehovinih svedoka posmatra u celini, može se zaključiti da je to neki "koncentrat", ili "miks", svih prastarih hrišćanskih jeresi prožetih duhom judaizma. Takođe, treba naglasiti da su oni po svojim shvatanjima znatno bliže judaizmu nego hrišćanstvu.

Ipak, oni ne uče isto što i judaizam. Sa judaizmom se slažu u odbacivanju dogme o Svetom Trojstvu, negiranju Hristovog božanstva, i po sveopšte negativnom stavu prema istorijskom hrišćanstvu. Od judaizma se razlikuju po tome što priznaju Isusa za Mesiju, ili Hrista (po svom tumačenju), i što odbacuju starozavetne praznike zajedno sa subotom i ceo obredni starozavetni zakon. Takođe, suprotno Jevrejima i suprotno starozavetnoj praksi, Jehovino ime spominju svaki čas bez ikakvog straha - strahopoštovanja. I ne samo što to ime spominju, nego oštro osuđuju Crkvu i sveopšte hrišćanstvo što ona ne upotrebljava tu istu jevrejsku reč kao oznaku, ili ime Božje.

IZVRTANJE SVETOG PISMA

Jehovini svedoci koriste Bibliju i citiraju je, ali isključivo koriste njihov prevod Biblije, šire poznat kao **"NOVI SVET"**. **Ovaj prevod je netačan, i nikada nije prihvaćen od priznatih teologa i stručnjaka za Sveto Pismo – stare spise.** Da bi uspeali da dokažu sve svoja učenja, Jehovini svedoci se služe svojim novim prevodom Svetog pisma, koji je po njima "najtačniji" prevod. U ovom prevodu neke reči i interpunkciju, oni navode onako kako to odgovara njihovom shvatanju. Stihovi su po pravilu uzeti izvan konteksta Svetog Pisma samo da bi potkrepili njihova uverenja.

Neki primeri...

Oni prevode prvi stih Jovanovog evanđelja tako da "Reč", koja predstavlja Isusa koja je bila sa Bogom, po njihovom prevodu nije Bog nego "bog".

U svim tekstovima Evanđelja, kako u grčkom originalu, tako i u svim ranijim prevodima, iznesen je razgovor raspetog Hrista i razbojnika dok su još viseli na krstu. Razbojnik koji se kajao, kaže: "Isuse, seti me se kad dođeš u carstvo svoje! I reče mu: Zaista, kažem ti: Danas ćeš sa mnom biti u Raju." Luka. 23:42-43 Pošto ove reči Hristove govore direktno protiv njihove tvrdnje da ne postoji duša ni zagrobni život, oni su tu "malo" promenili interpunkciju, tako da u njihovom prevodu – tumačenju Hristov odgovor glasi: "Zaista, kažem ti danas: 'Sa mnom ćeš biti u raju'." (*Božje hiljadugodišnje kraljevstvo se približilo, str. 22; V. A. Špajzer, Na pragu novog doba, str. 200.*) Sada je smisao ovog stiha na osnovu njihovog tumačenja sledeći: "Danas, kad su me ljudi raspeli i odbacili, ja ti svedočim da ćeš sa mnom biti u raju, u dan sveopšteg vaskrsenja".

Jehovini svedoci umeju i da izbace deo citata iz Svetog pisma ako im to ne odgovara. Evo karakterističnog primera. Apostol Pavle, dokazujući Jevrejima da je Hristos kao Sin Božji i kao pravi Bog, veći od svih anđela, poziva se na Sveto pismo Starog zaveta citirajući Psalme. On navodi reči koje govore o Bogu Ocu i Bogu Sinu: "Tvoj presto, Bože, stoji u sve vekove i žezlo pravosti je žezlo tvoga carstva. Zavoleo si pravednost i omrzao si bezakonje; zato te, o Bože, Bog tvoj pomaza uljem radosti više nego tvoje drugove." (Jevreima. 1:8-9). Očigledno je, da se ovde Sin Božji dvaput naziva Bogom. Međutim, pošto Jehovini svedoci negiraju Božansku prirodu Isusa Hrista, u njihovom prevodu i tumačenju ovaj stih glasi ovako: "Za Sina Božjeg kaže Biblija: Omilela ti je pravda, i omrzao si na bezakonje. Zato ga je Njegov otac naročito blagoslovno uzvisivši ga za Kralja Božjeg Kraljevstva". (*Istina koja vodi do večnog života, štampano u Nemačkoj, bez imena pisca, str. 131.*) Naravno, kada se ovako tumači "Sveto pismo", onda u njemu nema ničeg od Hristove Božanske prirode.

U Matej 28:19-20, Hristove reči izričito spominju sva tri lica Svetog Trojstva, i izričito tvrde da će Hristos biti sa svojom Crkvom stalno, do svršetka veka, a ne tek od 1914. godine kako je to "prorekao", njihov osnivač Čarls Rasel. Oni odbijaju da prihvate bilo šta od ove tvrdnje koju je rekao Hristos, onda njihov citat istog mesta glasi ovako: "... učinite sve narode mojim učenicima krsteći ih." (*Božje hiljadugodišnje kraljevstvo se približilo, str. 30.*)

Veruju da se Isus već vratio na zemlju ali u nedivljivom obliku. To je u suprotnosti sa onim što govori Otkrivenje (Otkrivenje. 1:7), gde kaže da će Isusa pri njegovu drugom dolasku "videti svako oko".

VI. UMESTO ZAKLJUČKA – INDOKTRINIRAN OD STRANE JEHOVINIH SVEDOKA

Životna priča Džima Aikena iz SAD.

Ja sam odrastao u hrišćanskoj porodici, na Floridi. U mladosti sam bio jako zainteresovan za hrišćanstvo. Bio sam čak i učitelj nedeljne škole za decu, u našoj crkvi. Znao sam mnogo o Isusu Hristu, o Božjem otkrivenju ljudima i Bibliji, ali sve to nije bilo deo mog života. Naime, ja sam bio odlučio da se držim .zlatne sredine., to jest da ne budem suviše dobar, a ni suviše loš. S vremenom sam ostavio prijatelje koji su ozbiljno shvatili hrišćanski život i prepustio se bujici života, kao i većina ljudi na svetu.

Tokom služenja vojnog roka prešao sam iz lošeg u gore. Kroz crkvena vrata nisam zavirio godinama. Po povratku iz armije više puta sam pozeleo da se vratim crkvenom životu. Međutim, nije me napuštao osećaj da sam zastranio suviše daleko i da za mene nema više povratka. 1950. godine oženio sam se devojkom koja je pripadala rimokatoličkoj crkvi. Ja sam poticao iz protestantske porodice. U pokušajima da sjedinimo naša verovanja, uvideli smo da to uvek završava neslogom i napetošću. Moje studiranje katoličke literature dovodilo me je u još veću zabunu. Na kraju sam digao ruke od svih religija. Iz samilosti i dobrote, moja supruga Ester kupila je jednom knjigu, ponuđenu joj pred našim vratima od strane Jehovinih svedoka. Knjiga je ležala na stolu u dnevnoj sobi potpuno zaboravljena. Nakon dve nedelje, posetile su nas dve žene i upitale da li smo pročitali knjigu, i da li ima nešto što bi hteli zajedno sa njima da prodiskutujemo. Na kraju su zapitale, da li mogu navratiti zajedno sa svojim muževima na još jedan razgovor.

Pošto smo Ester i ja bili tolerantni prema svim religijama, pristali smo na njihov predlog da nas posete još jednom.

Nedelju dana kasnije, zazvonio je telefon i čovek na drugoj strani žice pitao je da li nas može posetiti tokom te sedmice. Ja sam odgovorio potvrdno i sastanak je bio zakazan. Prema dogovoru i tačno na vreme, pojavila su se dva predstavnika Jehovinih svedoka. Proveli smo prijatno veče, dok su nas oni uveravali da se naša međusobna religiozna gledišta potpuno slažu i podudaraju. Ni jednom nismo raspravljali o doktrinam, a asnije sam saznao da su Jehovini svedoci naučeni da izbegavaju neslaganja u početnom stadijumu, da bi tako pridobili poverenje svojih novih i budućih simpatizera. Oni opravdavaju taj svoj prevarantski nastup, pogrešno tumačeći reči Svetog pisma iz Evandjelja po (Mateju 10:16) gde stoji zapisano: "Eto, ja vas šaljem kao ovce među vukove; budite dakle mudri kao zmijske i bezazleni kao golubovi." Kroz nove posete i diskusije oni postepeno odstranjuju ranija verovanja čoveka i usađuju mu "novu istinu", kako to oni kažu. Mene su ubedili obećanjima da JEDINO što žele je da održavaju Biblijske studije sa nama, u našoj kući. Pristali smo na to. Tokom naredne dve i po godine, neizostavno jednom sedmično, održavani su "časovi Biblijskih studija" Jehovinih svedoka u našoj kući. I potpuno neprimetno, poštovanje koje sam osećao još iz detinjstva prema hrišćanskoj crkvi, pretvorilo se u nepoverenje i kritiku. Jehovini svedoci su me učili da hrišćanska crkva propoveda mnogobrojne laži, kao na primer:

- Nauka o Svetom Trojstvu je laž Sotone.
- Nauka o Paklu i večnim mukama je neosnovana laž.

- U čoveku ne postoji božanski duh, niti duša koja živi večno.
- Nebo pripada samo izabranom boju od 144.000.
- Čovek se spasava delima učinjenim za Jehovu. Isus Hristos nije potreban kao posrednik za spasenje.
- Upotreba krsta u hrišćanstvu je preuzeta iz paganstva.
- Isus Hristos se nikada neće vratiti u vidljivom obliku. On je već došao na zemlju 1914. godine, ali kao nevidljiv.
- Celokupno hrišćanstvo je od Antihrista, a sveštenstvo je oruđe Sotone.

Tokom vremena sam postao pristalica, pretplatnik i čitalac literature Jehovinih svedoka. Časopisi KULA STRAŽARA i PROBUDI SE! bili su materijal koji smo studirali na sastancima Jehovinih svedoka nedeljom uveče. Pitanja, i već unapred odštampani odgovori na ista, učinili su da ja, kao i svi Jehovini Svedoci nismo ni razmišljali o pitanjima, ni sami davali na njih odgovore. Mi smo trebali napamet naučiti odgovore koje su naše vođe smislile za nas. Na taj način smo vremenom bili potpuno indoktrinirani – mozak nam je bio potpuno ispran. Tokom vremena sam počeo da se ponosim što sam bio u stanju da zbunim prosečnog i formalnog posetioca crkve, tako da bi mu se i sam pokušaj da brani svoju veru učinio glupim. Ipak, posle dve godine ovakvih aktivnosti to me više nije zadovoljavalo. U mesto ljubavi, radosti, mira i blagosti u svom srcu, ja sam bio ispunjem podozriivošću, nepoverenjem, zavišću i neurozama. Život i smrt nisu više imali nikakvog značaja za mene. Isus Hristos nije za mene bio ništa više od običnog anđela, stvoren od Boga i sličan nekom fantomu.

Počeo sam da postajem nezainteresovan. Vođe Jehovinih svedoka su mi pod pritiskom savetovale da posvetim još više vremena organizaciji i njenom radu. Međutim, ja nisam želeo da još više debatujem, ni da raspravljam sa drugima o razlikama u verovanju. Došao sam do zaključka da moram potpuno da se predam organizaciji, sa svim što posedujem, ili da se potpuno povučem, na šta su mi rekli da je to u stvari okretanje leđa Bogu i jedinoj ispravnoj Božjoj organizaciji na zemlji. Imao sam običaj da sa sobom nosim literaturu Jehovinih svedoka u kuću moga brata, da bih i njega uvukao u raspravu. Jedno veče, u njegovoj kući, on me je zamolio da se glasno molim sa njima prilikom njihove večernje pobožnosti. Ja nisam nikada naučio da se molim Bogu. Jehovini Svedoci ne praktikuju molitvu, sem njihovih vođa, koji koriste molitvu kao formalnost. Zato sam bio primoran da odbijem poziv brata da se glasno sa njima molim Bogu. Te večeri bio sam poražen bez ikakvog raspravljanja. Duboko u svojoj unutrašnjosti bio sam primoran da priznam da je nešto nedostajalo mojoj religiji i verovanju. Jedno veče pokušao sam da čitam Evandjelje po Jovanu, bez da išta razumem od sveg tog. U krajnjem očajanju, molio sam Boga da mi, ako on stvarno postoji, objavi šta je istina. Istovremeno sam obećao da sam spreman da sledim istinu.

Nekoliko dana kasnije odlučio sam da po knjižarama potražim neku knjigu koja bi mogla da mi rasvetli ova pitanja. U jednoj knjižari moju pažnju privukla je knjiga pod naslovom JEHOVA KULE STRAŽARE. Ona je pokazivala na upadljivu razliku između učenja Jehovinih svedoka i Reči Božje, tj. Svetog Pisma. Istražujući dalje, naišao sam na knjigu od Nj. J. Šnela pod naslovom BIO SAM ROB KULE STRAŽARE 30 GODINA. Čitajući tu knjigu sagledao sam veštu i sistematsku taktiku koja je nekako isprala i zarobila i moj razum, kao što je to bio slučaj i sa autorom te knjige. Knjigu nisam mogao da ispustim iz ruku sve dok je nisam pročitao do kraja. Dok sam

Čitao, osećao sam kako se lanci okova kidaju i spadaju sa moje duše. Sada je nastao vakuum u mom životu. Ranije sam se odrekao hrišćanstva za rad ove organizacije. Sada sam se molio Bogu da mi pomogne da nađem put do prave crkve gde se propoveda Hristovo Evandelje i dostojno slavi Bog. Raspitivao sam se o načelima i verovanjima mnogih crkava. Jednog dana na poslu, kolega mi je ispričao kako se on obratio Bogu i kako je predao u službu Gospodu Isusu Hristu ceo svoj život. Slušao sam pažljivo kako je taj čovek sa suzama u očima govorio o potrebi za Isusom Hristom, i kako je baš u Hristu on našao Božji odgovor na SVE svoje probleme i pitanja. Poznavajući ovog čoveka tokom zadnjih pet godina, poznato mi je bilo da ga je NEŠTO zaista izmenilo. Kada sam mu spomenuo da i ja tragam za svrhom i smislom života, odmah je obećao da će se moliti Bogu za mene.

Sledeće nedelje pozvala me je moja sestra u neku malu crkvu u komšiluku, gde su se upravo održavali evangelizacioni sastanci. I eto, upravo tamo sam pronašao pravi put! Propovednik Evandelja mi je pomogao da sagledam Hrista kao nikada ranije. Sada sam ga video kao Sina Božjeg, raspetog i za moje grehe. Tada sam doživeo i Božje čudo novog rođenja. Napustio sam evangelizacioni sastanak te večeri predavši sav svoj život Gospodu Isusu Hristu. Po prvi put sam osetio da sam OČIŠĆEN i znao sam da sam sada oslobođen svih okova. To se zbilo pre mnogo godina, ali vernost Božja kroz silu i rad Svetog Duha ne prestaje da me oduševljava. Moja supruga pošla je za mnom, predavši takođe sve svoje na oltar Bogu. U crkvi smo postali savetnici za omladinu. Blagoslovi kroz lično evangeliziranje, duhovno probuđenje i rad sa omladinom prevazilaze i moje najdivnije snove. Svako treba jasno da zna, da čoveka ne spasava verska pripadnost, ni Zakon Mojsijev, ni znanje, ni "Nova istina" Jehovinih svedoka. Mene i tebe spasava JEDINO krv prečistog Božjeg jagnjeta – Isusa Hrista.

Zašto i ti ne prihvatiš spasenje koje ti je ponuđeno iz ljubavi od Boga, kroz Isusa Hrista? Zapamti! Sveto Pismo kaže da je Isus JEDINO ime dano ljudima pod nebom kojim se mogu spasiti!!! Bogu trebaš i možeš doći upravo onakav kakav jesi – jer ti Bog sve prašta. Da bi te u to uverio, Bog u Evandelju po Jovanu 3:16 kaže: "Jer Bogu tako omile svet, da je i sina svog jedinorodnog dao, da nijedan koji ga veruje ne pogine, nego da ima život večni."

Veruj i ti Isusa Hrista i služi mu celim srcem. Tada ćeš i ti primiti Božji predivan dar – oproštenje greha, mir u srcu i život večni!

Predlog: Budimo iskreni u izveštajima i služenju, pričama koje pričamo, utisku koje ostavljamo. Otvori te srce prema svim ljudima, poštuju te svačije uverenje o Bogu, jer do sada je samo Isus Hrist savršen. Svetite Gospoda Boga u svojim srcima. A budite uvek spremni na odgovor svakome koji vas zapitaju za vaše nadanje kroz verovanje u ime Isusa Hrista. Amin.

Vrlo koristan link koji predstavlja Božiji plan spasenja, može vam pomoći da prepoznate istinu.

Klikni u [Upoznati Boga](#)

Vaša pitanja u vezi hrišćanska načela verovanja na temelju Biblije – rado ćemo pokušati odgovoriti.

Pitanja poslati na E-mail: dobravest@bluewin.ch

